

Handwritten text in a script, likely Devanagari, located at the bottom of the page. The text is written in black ink and appears to be a list or a set of instructions, possibly related to a manuscript or a collection of items. The characters are somewhat stylized and difficult to decipher precisely due to the image quality and the age of the document.

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המולך מיהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנה שלוש למלכותו עשה משתה
לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו
בהראתו את עשר כבד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים ומאת יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בחצר גנת בית המלך חור כרפת ותכלת אחוז בחבל בוץ וארזמין על
גלילי כסף ועמודי שש מיטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודור
וסחרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד
המלך והשתיה כדת איך אנס כיבן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות
כרצון איש ואיש גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית
המלכה אשר למלך אחשורוש ביום השביעי כטוב לב המלך בייך אמר
למה הובן בזה חרבונא בנתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המלך אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך
בפתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ותמאן
המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצת המלך במאד
וחמתו בערה בו ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרוב אליו כרשנא שתר אדמותא תרשיש מרס
מרסנא מוכוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות
כדת מזה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמור המוכך
אחשורוש ביד הסריסים ויאמר מוכוכן לפני המלך והשרים לא על
המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש כי יצא דבר המלכה על כל הזשים להבדות בעליהן
בעיניהן באמור המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא
באה והיום הזה האמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל
שרי המלך וכדי בזיון וקצת אם על המלך טוב יצא דבר מלכותו לפניו ויכתב
בד הי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה
יהן המלך לרעותה הטובה מימנה ותשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל

מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנה יקר לבעליהן למגדולי ועד קטן וייטב
הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכז וישלח ספרים אל
כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה כסתבה ואל עם כל שונו להיות מל
איש שרר בביתו ומדבר כל שוץ עמו אחר הדברים האלה כשך
חנות המלך אחשוורוש זכר את ושתי ואת אשר עשהה ואת אשר נזזר
עליה ויאמרו נערי המלך משרתי יבקשו למלך נערות בתולת טובורת
מראה ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערת בתולה
טובה מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
הנשים ויתן המרקה ויהנערה אשר היטב בעיני המלך תחת ושתי
וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמועי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים
עם הגלה אשר הגלה עם יבניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך
בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי איך לה אבואם והנערה
יפת תאר וטובה מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ויהי
בהשמוע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל
יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים ותיטב
הנערה בעיניו ותשא וחסד לפניו ויבהל את המרוקיה ואת מנותה לתת
לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה
לטוב בית הנשים ולא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי
צוה עליה אשר לא הגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית
הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה
והנערה לבוא אל המלך אחשוורוש מוקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר
חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה
חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים ובה הנערה באה אל המלך את כל
אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך בערב
היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס
המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בדה
המלך ונקראה בשם ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי
אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אבאת אשר

יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר ושאת רחן בעיני כל ראייה
ותלכו אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא
חדש טבת בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא
רחן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי
ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את מושתה אסתר והנחה למדינות
עשה ויתן משאת כיד המלך ובהקבץ בתולות שניה ומרדכי ישב בשער
המלך איך אסתר מוגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת
מיאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו בימים ההם
ומרדכי ישב בשער המלך קצת בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף
ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה
ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ
ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך אחר הדברים האלה גדל
המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וישאהו וישם את כסאו מעל
כל השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי
המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אהה עיבר את מצות המלך
ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמוז
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן כי איך מרדכי כרע
וכשתחוה לו וימלא המן חמה ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי
הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל
מלכות אחשורוש עם מרדכי בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ויאמר המן למלך אחשורוש
ישנו עם אחד מתזר ומתרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם
שנות מכל עם ואת דת המלך אינם עשים ולמלך איך שוה להניחם אם על
המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשוי
המלאכה להביא אל גנזי המלך ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנד
להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך
והעם לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה

עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפרזות אשר
על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם
המלך אחשורש וכתב ונחהם בטבעת המלך ותשלוח ספרים ביד הרצים את כל
מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טהורים
ביום אחד בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושלכם לבושתשגן
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה
הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו
לשתות והעיר שושן נבוכה ומרדכי ידע את כל אשר געשה ויקרע
מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ובורה
ויבוא עד לפני שער המלך כי איך לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכל מדינה
ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד
שק ואפר יצע לרבים ותבואינה נערות אסתר וסריסה ויגידו לה ותחלוץ
המלכה מאד ותשלוף בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל
ותקרא אסתר להתך בוסריסי המלך אשר העמיד לפנייה ותצוהו על מרדכי
לדעת מיה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער
המלך ויגד לו מרדכי את כל אשר קרה ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
לשקול על גזי המלך ביהודיים לאבדם ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן
להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך
להתחנן לו ולבקש מולפניו על עמה ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי
ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים
אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אות
דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא יקראתי
לבוא אל המלך זה שלשים יום ויגידו למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי כי
להשיב אל אסתר אל הדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים כי אם
החזרש החזרישי בעת הזאת רוח והצללה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואדת
ובית אביר האבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות ותאמר אסתר
להשיב אל מרדכי לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל
תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכך אבוא אל
המלך אשר לא כדה וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר

צויה עלי אסתר ויהי ביום השביעי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית נכוח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית
המלכות נכוח פתח הבית ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמודת
ברזר ושאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר
בידו והקרב אסתר ותגע בראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך ותאמר אסתר אם על המלך
טוב יבוא המלך והמזן היום אל המשתה אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהרו
את המזן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמזן אל המשתה אשר עשתה
אסתר ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ותעץ אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מיצאתי חן
בעיני המלך ואם על המלך טוב לכת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמזן אל המשתה אשר אנעשה להם ומורזר אנעשה כדבר המלך ויצא
המזן ביום ההוא שמוח וטוב לב וכראות המזן את מרדכי בשער המלך ולא קם
ולא זע ממונו ויבולא המזן על מרדכי חמה ויתאפק המזן ויבוא אל ביתו וישלח
ויבא את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המזן את כבוד עשרו ורבנו ואת
כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך ויאמר המזן אם
לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי
וגם למורזר אני קרוא לה עם המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה
את מרדכי היהודי יושב בשער המלך ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו
עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמור למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם
המלך אל המשתה שמוח ויישב הדבר לפני המזן ויעש העץ בלי לה הוא
נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים
לפני המלך וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסו
המלך מושמרי הסף אשר בקשו לשלוח יד במלך אחשוורוש ויאמר המלך
מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בורזר והמזן בא לחצר בית המלך
החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכיז לו
ויאמרו נערי המלך אליו הנה המזן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא
המזן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר

המוץ בלבו למוי יחפץ המולך לעשות יקר יותר ממוני ויאמר המוץ
אל המולך איש אשר המולך חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר
לבש בו המולך וסוס אשר רכב עליו המולך ואשר נתן כתר מלכות
בראשו ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המולך הפרתמיסוהלבוש
את האיש אשר המולך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המולך חפץ ביקרו ויאמר המולך
להמץ מזה קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי
היהודי הישב בשער המולך אל תכל דבר מכל אשר דברת ויקח המוץ
את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר
ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המולך חפץ ביקרו וישב מרדכי
אל שער המולך והמוץ נדרחה אל ביתו אבל וחפוי ראש ויספר המוץ
לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש
אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל
לו כי נפול תפול לפניו עודם מדברים עמו וסריסי המולך הגיעו
ויבהלו להביא את המוץ אל המושטה אשר עשתה אסתר ויבא המולך
והמוץ לשותות עם אסתר המלכה ויאמר המולך לאסתר גם ביום
השני במושטה הייך מזה שאכלתך אסתר המלכה ונתת לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות והעש והען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המולך ואם על המולך טוב הנתת לי נפשי בשאכלתי ועמי
בבקשתי כי זמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים
ולשפחות זמכרנו החרשתי כי איך הצר שיה בנזק המולך ויאמר
המולך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר
מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש צר ואויב המוץ הרע הזה
והמוץ נבעת מלפני המולך והמלכה והמולך קם ברחבותו ממושטה הייך
אלגנת הביתך והמוץ עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי
כלתה אליו הרעה מאלת המולך והמולך שב מגנת הבית אל בידת
מושטה הייך והמוץ נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המולך הגם
לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מלפני המולך ותני המוץ חפו
ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המולך גם הנה העץ אשר עשה

המוץ למורדכי אשר דבר טוב על המלך עמך בבית המון גבדו
חמישים אמה ויאמר המלך תלהו עליו ויתלו את המון על העץ
אשר הכין למורדכי ורחמת המלך שככה **ביום ההוא נתן**
המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המון צרר היהודיים
ומורדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מזה הוא כי ויסר המלך את
טבעתו אשר העביר מזה המון ויתנה למורדכי ותשם אסתר את
מורדכי על בית המון ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפניו רגליו ותבקש ותהונן לו להעביר את רעה המון האנוני ואת
מחשבתו אשר רצש על היהודים ויושט המלך לאסתר את שרשט
הזה ותקם אסתר ותעמוד לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם
מוצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יתנה להשיב
את הספרים מן עטבת המון מן המודתא האנוני אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות המלך כי איבכה אוכל וראיתי ברעה אשר
ימצא את עמי ואיבכה אוכל וראיתי באפדין מולדתי **ויאמרו**
המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמורדכי היהודי הנה בית המון ותהי
אסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ואתם כתבו
על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך ורחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר
זכתם בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב ויקראו ספרי המלך
בעת ההיא בחדש השלישי הוא חודש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב
ככל אשר צוה מורדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והנחיות ושרי
המדינות אשר מזהו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה
ומדינה כפתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים כפתבם וכלשונם ויכתב בשם
המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
רכבי הרכש הארשה רנים בני הרמבים אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיה
עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז ביום אחד מכל מדינות
המלך אחשורוש בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא אחד אדר
פתשון הכתב להנותן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות
היהודיים עומדים ליום הזה להנקם מאיביהם הרצים רכבי הרש

האדני
ודתו
נתנה
בבית
הב
העיר
ליהוד
בכל
מקום
ושש
מיעמו
ביהוד
חדש
הגיע
שבר
הוא
נקהל
המלך
רעה
מחד
והאר
אשר
נפל
בבית
האיש
בכל
בשנ
הרגו

האזשהרים יצאו מבדלרים
ידחופים בדבר המלך והדת
נתנה בשושן הבירה

ומרדכי יצא מלפני המלך
בכלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת
זהב גדולה וחקריו בוש וארגמן
והעיר שושן צהלה ושמחה
ליהודים ויתה אורה ושמחה זשטין ויקר
ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
בזקום אשר דבר המלך ודתו מאיע שמחה
ושישון ליהודים משתה ויום טוב ורבים
בועמיו הארץ מתייהדים פינכל פחד
ביהודים עליהם ובעמים עשר חדש הוא
חדש אדר בעלוישה עשר יום בו אשר
הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים לשלוט בהם וזה פוך
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם
וקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות
המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי
רעתם ואיש לא עמד בפניהם כי נכל
פחדם על כל העמים וכל שרי המדינות
והארשרפנים והפחות ועשי המולאכה
אשר למלך מושאים את היהודים
נכל פחד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי
בבית המלך ושימועו הולך בכל המדינות כי
האיש מרדכי הולך וגדול ויפו היהודים
בכל איביהם מכה וזרב והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם פרצונם ובשושן הבירה
ברגו היהודים ואבד חמש מאות

בני המזבח בן המודתא צרר היהודים הרגו ובבזזה לא שלחו את ידם ביום
ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת
בני המזבח בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתת לך ומזה
בקשתך עוד ודעש ותאמר אסתר אם על המלך טוב ונתת גם מחר
ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המזבח יתנו על
העץ ויאמר המלך להעשות כן ונתת דת בשושן ואת עשרת בני המזבח
תנו ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחודש אדר
ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזזה לא שלחו את ידם ושאר היהודים
אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונורח מאיביהם והרגו
בשנאיהם וחמשה ושבעים אלה ובבזזה לא שלחו את ידם ביום
שלושה עשר לחודש אדר ונורח בארבעה עשר בו ועשה אהו יום
מישחה ושמיחה והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו
ובארבעה עשר בו ונורח בחמשה עשר בו ועשה אהו יום מישחה
ושמחה על כן היהודים הפרו זים הישבים בערי הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחודש אדר שמחה ומשחה יום טוב ומשלח מנחה
איש לרעהו ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל
היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים
לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר ואת
יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כי ימים אשר נחזו בהם היהודים
כמאיביהם והחודש אשר נהפך להם מיוגון לשמחה ומאבל ליום טוב
לעשות אותם ימי משחה ושמחה ומשלוח מנחה איש לרעהו ומתנות
לאבינים וקבל היהודים אדרת אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם כי המזבח בן המודתא תאגני צרר כל היהודים חשב על
היהודים לאבדם והתפל פור הוא הגורל להמים ולאבדם ובבזזה לא שלחו
המלך אמר עם הספר ישוב מרדכי הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו והלו אתו ואת בניו על העץ על כן קראו לימים האלה פורים
על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומזה
הגיע אליהם קיומו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנכדיו

ע
ש
ש
ב
ו
י
מ
ב
ל
י
ע
ד
ה
מ
ק
ו
ה
ע
ד
מ
ו
פ
ו
ה

ע
ש
ש
ב
ו
י
מ
ב
ל
י
ע
ד
ה
מ
ק
ו
ה
ע
ד
מ
ו
פ
ו
ה

עליהם ולא יעבור להיות עשים את
שני הימים האלה ככתבם וזמנם בכל
שנה ושנה והימים האלה לזכרים ולעשים
בכל דור ודור משמחה ומשפחה ומודינה
ומודינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מהור היהודים וזכרם לא יסור
מזרעם וכתב אסתר המלכה
בת אביה יכ ומרדכי היהודי את כלתקה
לקים את אגרת הפרים הזאת השנייה
וישלח ספרים את כל היהודים אל שבע
ועשרים וכנאה מדינה מלכות אחשורוש
דברי שלום ואמת לקיים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר
קימו על נפשם ועל זרעם דברי הציונות
וזעקתם ומלאמו אסתר קים דברי
הפרים האלה ונפתג בספר

וישם המוכר אחשורוש מים
על הארץ ואוי הים וכל פועשה
הקפו וגבורתו ופרשת גדלו
מרדכי אשר גדלו המוכר
הלוא הם כהובים על ספר
דברי הימים למיכאלי ביה
ופרס כי מרדכי היהודי משנה
למוכר אחשורוש והדון
ליהודים ורצוי כל יוב
החיו דרש טעם כל עבדו
הדון שכלום כלב
דרש